

8. MESTERMUNKA BEMUTATÁSA

Miként érzékelhetem az időtlenséget? Minél inkább meg akarom ragadni, megfogni, annál inkább elillan. Képes vagyok megérinteni vagy meglátni, megízlelni, hallani miként van jelen? Ezek a kérdések jártak állandóan a fejemben. Hol tudnám utolérni azt, aminek sem elejét, sem végét nem ismerem, amely mindig és mindenhol jelen van és állandó?

Gyermekkorom egyik álomszerű jelenete jutott az eszembe. Köd volt, a mély szurdokban haladtunk, amely most egy felhőszerű óriásnak hatott inkább. Késő ősz volt, a földön színes falevelek között megpillantottam egy töredezett követ. Felvettem. Ez a kő más volt, mint az összes többi, egyszerre volt éles és puha, finom és kemény, de mindennél inkább súlyos volt. Úgy éreztem az idő súlyát hordozza. Néhol a külsejét, néhol a belsejét mutatta. De valami egészen különösét vettem benne észre: erek, hálózatok, ívek és körök, telis-tele. A kő élt. Élni akart örökké. Ilyet még soha nem láttam. Egy megkövesedett fa.

Abban a pillanatban az idő megszűnt bennem, én is a fában voltam, a fa pedig bennem élt. Akkor ott az idő feloldódott a ködben és elillant a semmibe.

Eltelt harminc év. A fa közben végig jelen volt az életemben és az alkotói munkámban. Aztán egyszer csak elém került egy különös faág. Egy megkövesedett cseresznyefa ága. Forgattam, néztem, és csak az járt bennem: mi rejtőzik benned? Mit őrzöl magadban? Az időtlenséget és vele együtt a létezés magját magadba zártad, mint egy dió. Hogy tudlak feltörni, hogy tudok hozzád férközni, te, aki évmilliók emlékezetét őrzöd? Meg akarom tapasztalni azt, ami benned rejlik, azt, ami te vagy. Az időn túli világot, az élőket és a holtakat, mindazt, ami valaha élt, elpusztult és újjászületett benned.

És akkor ráébredtem. Talán képes vagyok meghallgatni a mesédet, azt, amit magadba zártál. A hang, amely te vagy, megtapasztalhatóvá és átélhetővé teszi mindazt, amit az időtlenség magában őriz. A nagy titkot. A végtelent.

8.1 A MESTERMUNKA SZÜLETÉSE

Ebből a felismerésből indult el a mestermunka létrehozásának folyamata. Ahhoz azonban, hogy a megkövesedett fába zárt idő megszólalhasson, több egymásra épülő lépés vezetett.

VÍZ

Mi lehet az időtlenség másik ősi megnyilvánulása? Mi az, aminek nincs kezdete és nincs vége, ami örökké mozgásban van, mégis önmaga marad? Ezek a kérdések vezettek el a vízhez. Életem másik meghatározó eleméhez, amely ugyanúgy az időtlenség tapasztalatát hordozza, mint a fa.

Ekkor jutottam el ahhoz a gondolathoz, hogy talán éppen a víz képes megszólaltatni a fába zárt időt. A víz rezgésbe hozza a megkövesedett fát, a fa pedig mesélni kezd. Nem új hangot hoz létre, hanem azt szólaltatja meg, ami mindig is benne rejtett.

Ennek rögzítéséhez azonban olyan eszközre volt szükség, amely nem a levegőben terjedő hangokat érzékeli, hanem közvetlenül az anyag rezgéseit. Korábban már találkoztam speciális kontaktmikrofonnal, és felismertem, hogy ez lehet a megfelelő eszköz a megkövesedett fa rejtett hangjainak feltárására. A felvételekhez ezért az Oaka Instruments Tellus aktív kontaktmikrofont választottam.

A HANG SZÜLETÉSE

Az alkalmazott kontaktmikrofon nagy érzékenységű piezo-érzékelővel és beépített előerősítővel rendelkezik, amely lehetővé teszi a szilárd testek – például fa, kő, talaj vagy más természetes anyagok – belső rezgéseinek nagy felbontású rögzítését. A weatherised kivitel kültéri használatra készült, nedvességálló kialakításának köszönhetően alkalmas természetes környezetben végzett hangfelvételekre is. Az eszköz a levegőben terjedő hangok helyett közvetlenül az anyagban terjedő mechanikai rezgéseket érzékeli, így olyan finom, a hétköznapi hallás számára többnyire rejtett hangjelenségek rögzíthetők vele, amelyek hagyományos mikrofonokkal nem, vagy csak korlátozott mértékben érzékelhetők. 24–48 V fantomtáppal működik, frekvencia-átvitele megközelítőleg 20 Hz és 20 kHz között van.

ELSŐ HANGOK

Az első kísérleti felvételeket egy fürdőszobában készítettük. A fa három különböző állapotára voltam kíváncsi a vízzel való találkozásnál: pár éves fűrészáru, egy megkövesedett ötven millió éves fa és egy megkövesedett kétszázhusz millió éves fa. Az eredmény megdöbbentett. Csak ültem és süllyedtem az idővel. Nemhogy más hangjuk volt - ez várható volt, - hanem a megkövesedett fák valóban mesélni kezdtek az idő hangján. Döbbenetet, mélységes mély alázatot éreztem a világmindenség felé. Az időtlenség él, az időtlenségnek hangja van!

A BEAVATÁS TERE

A Király Gyógyfürdő már jóval a mestermunka megszületése előtt különleges hely volt számomra. Mindig is úgy éreztem, hogy ebben a térben a víz, az idő, az elzártság és a megtisztulás összetartoznak. Amikor a mestermunka formája kezdett kirajzolódni, egyre világosabbá vált, hogy ennek a műnek itt kell megszületnie.

A fürdő nem egyszerűen egy különleges építészeti tér. A fürdők ősidők óta a fizikai és lelki megtisztulás, a találkozás, az együttlét és a pihenés helyei. Az ember belép, maga mögött hagyja egy időre a külvilágot, leveti a ruháit, és vele együtt valamennyit abból is, amit kintről magával hozott. A test megtisztulása így egy belső megtisztulás lehetőségét is magában hordozza. Kilép

a hétköznapi időből, és megérkezik a jelenbe. Éppen ezt az állapotot kerestem a mestermunkámban is.

A fürdő felépítése lehetőséget adott arra, hogy ez az út valóban bejárhatóvá váljon. Az utcáról a vaskapun, az udvarokon és az átmeneti tereken keresztül vezet az út egyre beljebb, egészen a központi fürdőtérig. A résztvevők lépésről lépésre távolodnak el a profán világtól, míg végül megérkeznek a szertartás belső terébe.

A fürdő számomra már önmagában is szakrális jelleget hordoz. A vízhez kapcsolódó megtisztulás, a térbe való fokozatos belépés olyan tapasztalatok, amelyek túlmutatnak a hely hétköznapi használatán. A beavatási szertartás során azonban ez a szakralitás új jelentéssel egészül ki: a megtisztulás, a születés, az újjászületés és az időtlenség megtapasztalásával kapcsolódik össze.

A kupolával fedett fürdőtér számomra a világmindenség képét hordozza magában. Lent a víz és a föld, az eredet, fent az ég és a csillagok, közöttük pedig az ember. A szertartás során ez a tér az újjászületés helyévé válik, ahonnan a beavatottak végül visszatérnek a külvilágba.

Itt találkozott össze mindaz, ami addig külön-külön foglalkoztatott: a víz, a megkövesedett fa, a hang és az időtlenség. A Király Gyógyfürdő tere lehetőséget adott arra, hogy mindez egyetlen egységgé álljon össze.

A mestermunka így helyspecifikus művé vált. A helyszín nem egyszerűen helyet ad a szertartásnak, hanem maga is annak része. Terei, a víz, a hőség, a pára és az akusztika ugyanúgy alakítják a művet, mint a hang vagy a megkövesedett fa. Ebben a formájában ez a szertartás csak itt létezhet.

8.2 A BEAVATÁS LITURGIÁJA

7. ábra. A szertartás tere. A Király Gyógyfürdő belső fürdőtere, a beavatási szertartás szent tere. Fotó: Bencze László, 2026.

MŰFAJ ÉS FORMA

Az Időtlenség hangja helyspecifikus, részvételi hanginstalláció, amely beavatási szertartás formájában valósul meg. A szertartás minden eleme a mestermunka részeként megkonstruált rendszer: az útvonal, az állomások, a szereplők, a liturgikus szöveg, a tárgyak, a mozdulatok és a hangkompozíció egy előre meghatározott dramaturgia szerint épülnek egymásra.

A résztvevők nem kívülről szemlélik az eseményt, hanem végighaladnak ezen a folyamaton, és cselekvő részeseivé válnak. A hanginstalláció ennek a rendszernek a központi eleme, amely a térrel, a vízzel, a résztvevők mozgásával és a liturgikus cselekvésekkel együtt válik teljessé. Így az időtlenség tapasztalata a személyes részvételen keresztül válik megtapasztalhatóvá.

A RÉSZTVEVŐK

A beavatási szertartáson egy turnusban tizenkét fő vehetett részt. A szertartás két turnusban valósult meg, azonos liturgikus rend szerint. A csoportok összeállítása nem véletlenszerűen történt: a meghívottakat előzetesen választottam ki, így nemcsak egyéneként, hanem egymásra ható közösségként is részeseivé váltak a folyamatnak.

A meghívottak előzetesen rövid leírást kaptak a szertartásról:

„[...] A hanginstalláció egy 250 millió éves megkövesedett fa és a folyóvíz hangjaira épül. A mű egy beavatási szertartás formájában hívja a résztvevőket az időtlenség megtapasztalására.

„[...] A szertartás során a Király Gyógyfürdő ősi tere, a víz, a megkövesedett fa és a hang együtt olyan érzéki teret alkot, amely lehetőséget kínál a jelenlét, az emlékezés és az időtlenség személyes megtapasztalására. ”[...]

„[...] A belépéshez kérlek, mondd ki ezt az egyetlen szót:

»Szomjazom.« [...]

„[...] A program a Király Gyógyfürdő belső terében zajlik, ahol magas páratartalom várható. [...]”⁵⁷

Célom az volt, hogy a résztvevők ezen túl ne kapjanak részletes információt arról, mi fog történni velük. Ezzel azt kívántam elkerülni, hogy előzetes értelmezések vagy elvárások határozzák meg a tapasztalatukat. A szertartás felépítése ehelyett a közvetlen érzéki és testi tapasztalatra, valamint az önmagukra irányuló figyelemre épült.

⁵⁷ Részletek a szerző e-mailben kiküldött meghívóiból. Boros Lőrinc: *Meghívó Az időtlenség hangja című mestermunka bemutatójára*, 2026. július 24. és augusztus 6.

A BEAVATÁSI SZÖVEG

A beavatási szöveg alapját az ókori görög orphikus aranylemezek halotti-beavatási formulái adták. Ezeket a vékony aranylemezeket beavatottak sírjaiban, a halott mellé helyezve találták meg; a rájuk vésett rövid útmutatások a túlvilági út során igazították el az elhunytat. Visszatérő motívumuk a szomjúság, a két forrás közötti választás és Mnemoszüné, az Emlékezet vizének keresése. A beavatottnak fel kell ismernie a helyes utat, meg kell neveznie eredetét, majd innia kell az Emlékezet vizéből.

Ez a szöveg különösen közel állt a mestermunka gondolatához. A víz itt nem egyszerűen fizikai elem, hanem az emlékezés és az eredethez való visszatérés eszköze. Különösen fontossá vált számomra az Emlékezet vizének motívuma, amelyből a beavatott a liturgia szimbolikus rendjében részesül. A beavatást ebben az értelemben nem új tudás megszerzéseként, hanem egy eredendő tudásra való visszaemlékezésként értelmezem. A „Szomjazom” szó, amelynek kimondása már a meghívóban is a belépés feltételeként jelent meg, ugyanezt a vágyat fogalmazza meg: eljutni ahhoz a forráshoz, amelyen keresztül az ember visszatálhat saját eredetéhez.

Az eredeti formulát a saját szertartásomhoz alakítottam. A hipponioni aranylemez túlvilági útjára utaló elemei közül az elhunyt lelkeket, az öröket és az alvilági uralkodót elhagytam, Hádész házat pedig „e ház”-zá alakítottam, ezzel a szöveget a Király Gyógyfürdő konkrét terébe helyeztem át. Az eredetiben jobb kéz felől megjelenő forrás nálam bal kéz felől található, igazodva a bejárt út térbeli rendjéhez. A „Feledés forrása” megnevezés nem szerepel szó szerint a hipponioni lemezen; az első, kerülendő forrást a szakirodalom Léthével, a Feledéssel azonosítja. Saját változatomban ezt az értelmezést tettem egyértelművé.

Megtartottam azokat a motívumokat, amelyek közvetlenül kapcsolódtak a mestermunkához: a forrást és a fehér ciprust, az Emlékezet vizét, a „Föld gyermeke vagyok és a csillagos Égé” eredetformulát, a szomjúságot és a beavatottak szent útját. A túlvilági út így a résztvevők által ténylegesen bejárt úttá válik. Nem az eredeti formula történeti rekonstrukcióját akartam létrehozni, hanem annak motívumaiból egy új beavatási szöveget kialakítani a saját szertartásom számára.

A Révész ezt a szöveget az átkelés során három alkalommal mondja el:

*„Megtalálod e házban bal kéz felől a forrást,
mellette egy fehér ciprus áll.*

A Feledés forrásához ne közelíts.

Mondd:

A Föld gyermeke vagyok és a csillagos Égé.

Ám az én nemzetségem égi – ezt ti magatok is tudjátok.

Szomjazom és elepedek.

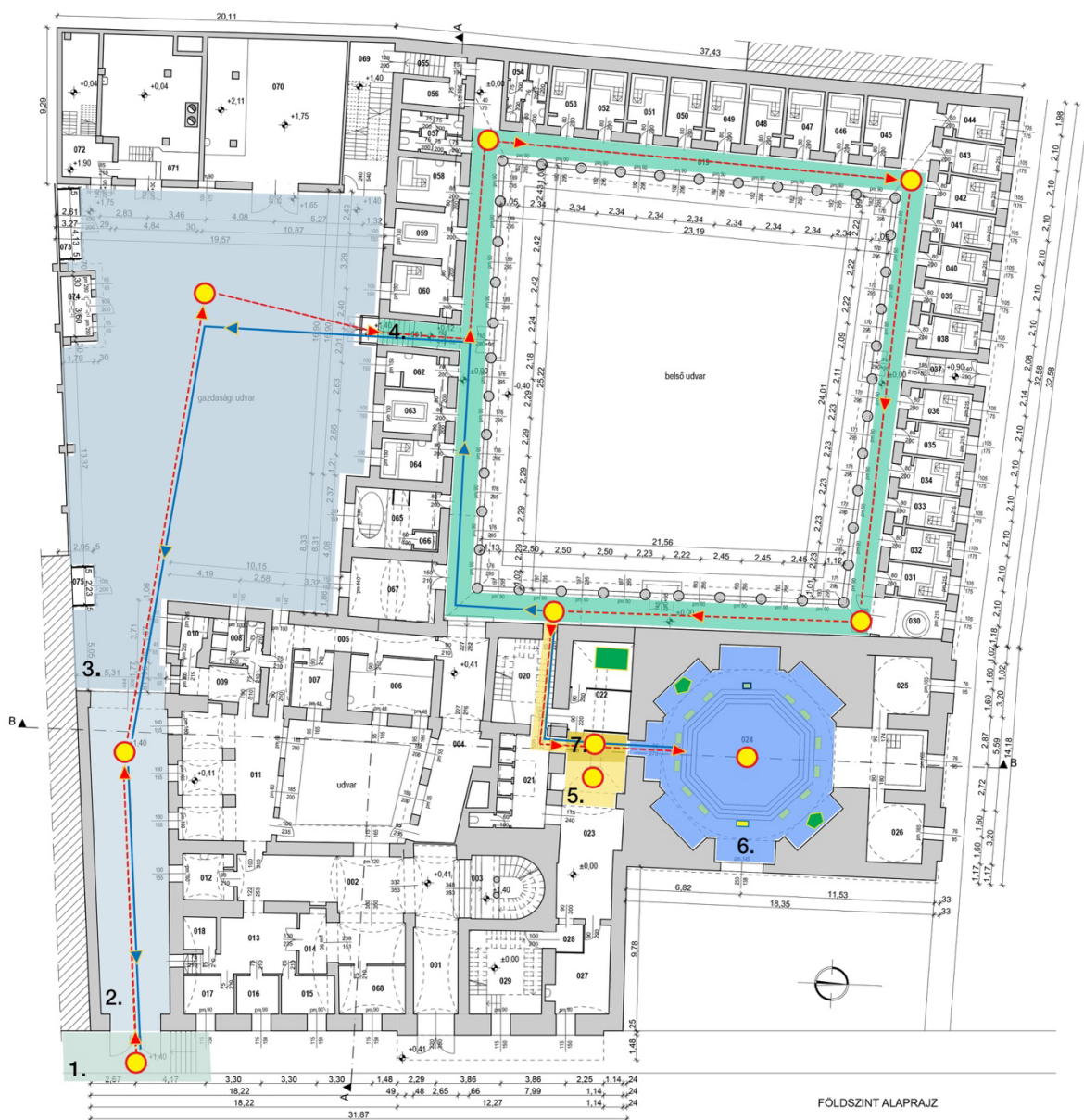
Adjatok nekem inni az Emlékezet tavának hűs vizéből.

És te is, miután ittál, azon a szent úton jársz majd, amelyen a többi beavatott halad.”⁵⁸

A háromszori ismétlés már az általam kialakított liturgia része. A Révész minden alkalommal ugyanazokat a mondatokat mondja, miközben a csoport egyre beljebb halad a fürdőben. A szavak ismétlődnek, a tér azonban közben folyamatosan változik. A kimondott formula és a megtett út így fokozatosan összekapcsolódik, és együtt készíti elő a belépést a szertartás belső terébe.

⁵⁸ A szertartás nyitószövegét az orphikus aranylemezek – különösen a hipponioni aranylemez – beavatási formulái alapján, saját átdolgozásban készítettem. Lásd: Fritz Graf és Sarah Iles Johnston, *Ritual Texts for the Afterlife: Orpheus and the Bacchic Gold Tablets*. 2nd ed. London–New York: Routledge, 2013.

AZ ÚTVONAL

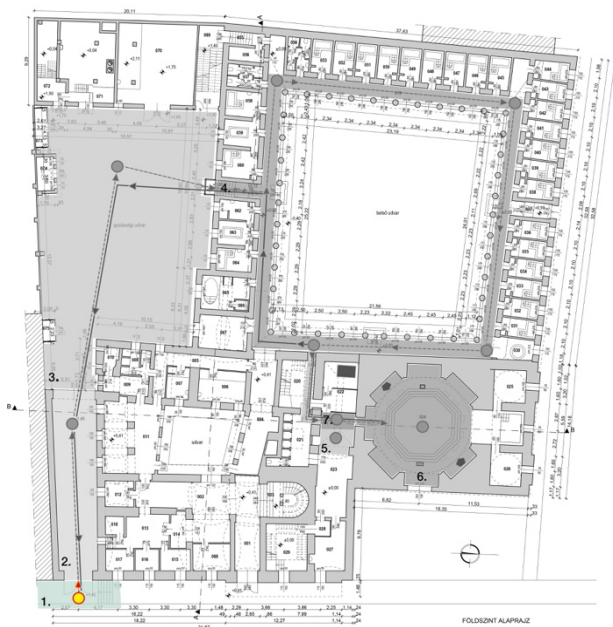

8. ábra. A beavatási szertartás útvonala és állomásai Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán. A számozott pontok a szertartás egymást követő állomásait jelölik: 1. Megérkezés, 2. Megváltás, 3. Találkozás, 4. Átkelés, 5. Felkészülés, 6. A szertartás, 7. Emlékezés. A jelölt útvonal a profán külső térből a fürdő belső terein keresztül vezet a szertartás szakrális terébe, majd onnan kifelé.

A szertartás útvonala a Király Gyógyfürdő külső teréből annak belső terei felé vezet. Az egyes állomások nemcsak térbeli, hanem dramaturgiai funkciót is betöltenek. A résztvevők fokozatosan hagyják maguk mögött a hétköznapi világot, miközben egyre közelebb kerülnek a központi térhez. A bejárt út így egy belső folyamatot is leképez: a megérkezéstől és a megváltástól a központi eseményen keresztül az onnan való visszatérésig vezet.

A liturgia minden eleme tudatosan kialakított rendet követ, amelyben a számoknak is meghatározó szerepük van. A beavatási szöveg háromszor hangzik el, az út hét állomásból áll, egy turnusban pedig tizenkét fő vesz részt. Ezek a mitikus és szimbolikus jelentéssel bíró számok a liturgia szervezőelemeivé válnak.

1. MEGÉRKEZÉS – tere

9. ábra. Megérkezés. A beavatási szertartás első állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

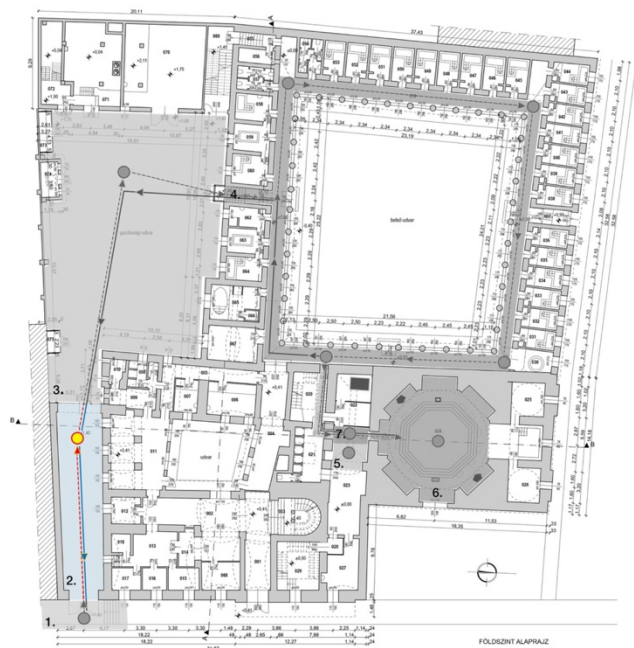

10. ábra. Megérkezés. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő bejárata előtt. Fotó: Bencze László, 2026.

Az utca, a profán világunk tere. A fürdő vaskapuja jelöli azt a határvonalat, amelynek átlépésével kezdetét veszi az út a liturgikus és szent tér felé. A meghívottak itt találkoznak először, és mindannyian tudják, hogy a kiválasztott tizenkét résztvevő közé tartoznak.

Megismerik egymást. A belépés időpontját tudatosan kissé késleltetjük, hogy legyen idejük megfigyelni és megjegyezni, kikkel indulnak útnak, hiszen ettől a ponttól kezdve közösen vesznek részt az előttük álló utazásban.

2. MEGVÁLÁS – tere

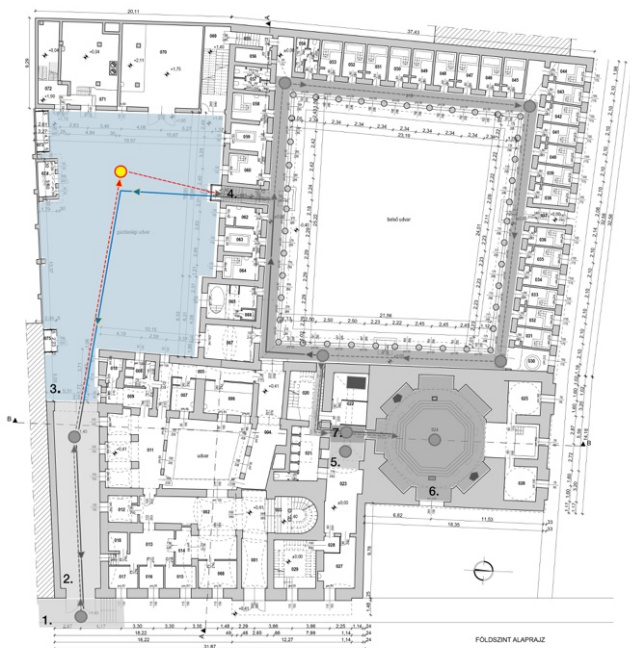
11. ábra. Megválás. A beavatási szertartás második állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

12. ábra. Megválás. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő gazdasági udvarán haladnak keresztül. Fotó: Bencze László, 2026.

Itt a résztvevőket arra kérik, hogy váljanak meg evilági tárgyaiktól – táskájuktól, mobiltelefonjuktól –, és hagyják hátra azokat. Csak azok a tárgyak maradjanak náluk, amelyek nem zavarják meg őket a jelenlétben és az előttük álló út során.

3. TALÁLKOZÁS – tere

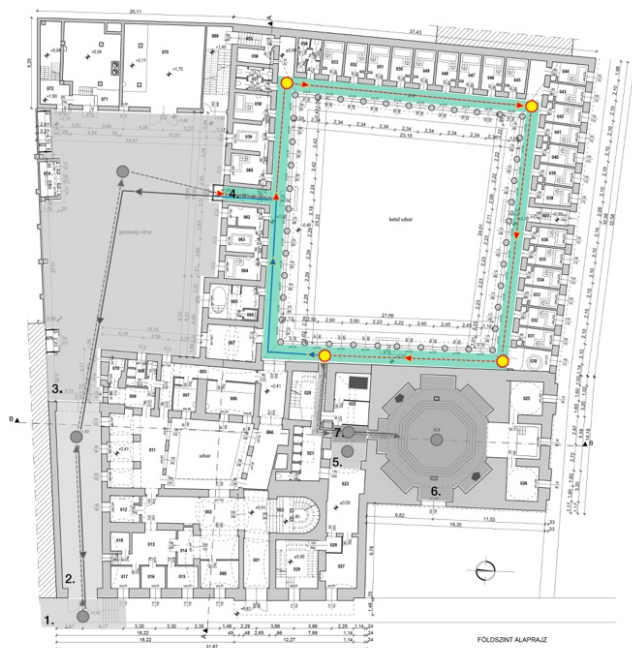
13. ábra. Találkozás. A beavatási szertartás harmadik állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

14. ábra. Találkozás. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő gazdasági udvarán találkoznak a Révésszel. Fotó: Bencze László, 2026.

A jelenlévők itt találkoznak a Révésszel, aki útjukra indítja őket. Rövid bevezetőjében elmondja, hogy az előttük álló úton végig velük lesz. Arra kéri a résztvevőket, hogy kövessék őt, bízzák rá magukat: ő vezeti és végigkíséri őket az úton.

4. ÁTKELÉS – tere

15. ábra. Átkelés. A beavatási szertartás negyedik állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

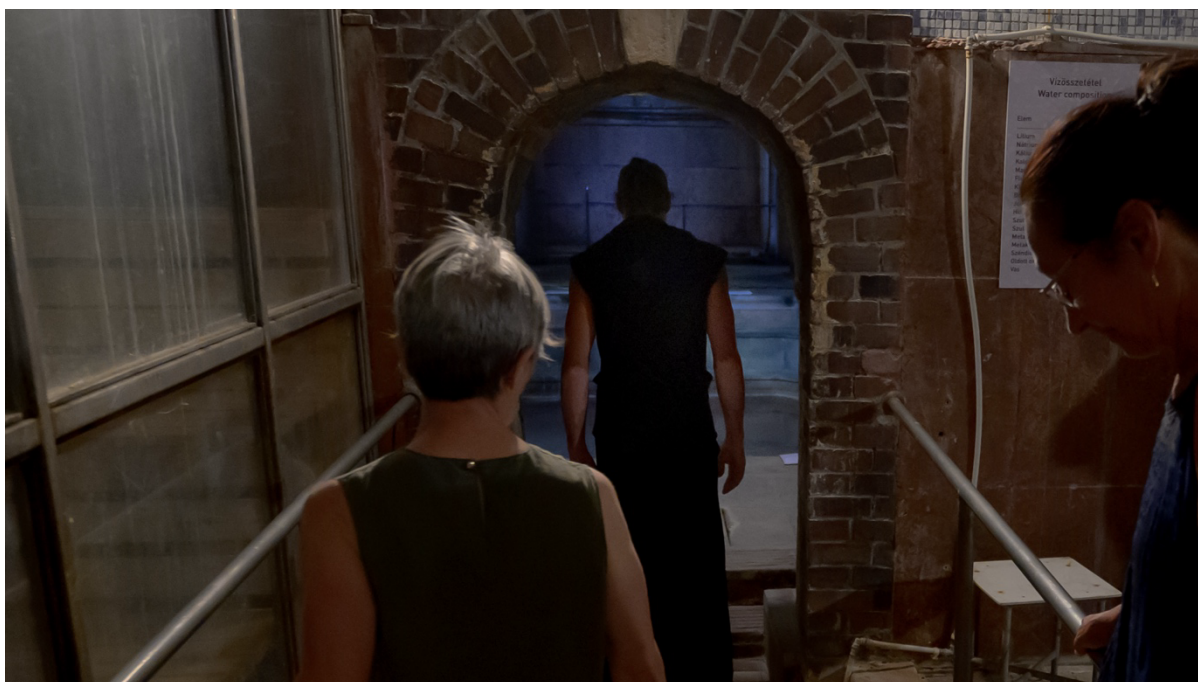

16. ábra. Átkelés. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső udvarának folyosóján. Fotó: Bencze László, 2026.

17. ábra. Átkelés. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső udvarának folyosóján, a fürdőtér előtt. Fotó: Bencze László, 2026.

A Révész a kerengőn végighaladva három alkalommal mondja el a korábban ismertetett beavatási szöveget. A csoport közben egyre beljebb halad a fürdőben, egészen a szertartás belső teréig.

20. ábra. Felkészülés. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső terében elindulnak a szent térbe. Fotó: Bencze László, 2026.

A Révész megkéri a résztvevőket, hogy vegyék le a cipőjüket. A cipő levétele a liturgia része: a külvilág egy újabb darabjának elhagyását és a szent térbe való belépésre való felkészülést jelzi. A tizenkét résztvevő a fürdő kapujában állva várja a bebocsátást, majd a Révész bevezeti őket a szent, belső térbe.

6. SZERTARTÁS – tere

21. ábra. Szertartás. A beavatási szertartás hatodik állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

22. ábra. Szertartás. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső fürdőterében a szertartás alatt. Fotó: Bencze László, 2026.

23. ábra. Szertartás. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső fürdőterében a szertartás alatt. Fotó: Bencze László, 2026.

24. ábra. Szertartás. A beavatási szertartás résztvevői a Király Gyógyfürdő belső fürdőterében a szertartás alatt. Fotó: Bencze László, 2026.

Itt egy fehér ruhát viselő, áldott állapotban lévő nő fogadja a résztvevőket, aki a női princípium, a Földanya megtestesítőjeként jelenik meg. A medence belső részén, kiemelt helyen ül. Ő a tizenharmadik.

A tizenkét ember elfoglalja a számára kijelölt helyet. A nő egy selyembe csomagolt, megkövesedett cseresznyefaágot vesz elő, és lassú mozdulatokkal körbehordozza előttük, majd visszahelyezi a helyére. A cseresznyefa a múlandóság és az újjászületés szimbólumaként jelenik meg.

25. ábra. Szertartás. A megkövesedett cseresznyefa körbehordozása a beavatási szertartás szent terében. Fotó: Bencze László, 2026.

26. ábra. Szertartás. A megkövesedett cseresznyefa körbehordozása a beavatási szertartás szent terében. Fotó: Bencze László, 2026.

Ezután újabb kört tesz. Egy kis rézedényből mindenki kezébe egy apró megkövesedett fadarabot helyez, majd összezárja a kezét körülötte, jelezve, hogy az mostantól az övé. Az átadás liturgikus értelemben az egyesülés mozzanata: a beavatott a fadarab befogadásával kapcsolatba kerül azzal az ősi idővel, amelyet a megkövesedett fa hordoz.

27. ábra. Szertartás. A megkövesedett fadarab átadása a beavatási szertartás szent terében. Fotó: Bencze László, 2026.

Ezt követően ismét felveszi a megkövesedett cseresznyefaágat, és harmadszor is körbejár vele. A kör végén a fát a folyó víz alá helyezi. A fa megváltoztatja a víz áramlását és ezzel együtt annak csobogó hangját. A nő ezután visszaül a helyére.

28. ábra. Szertartás. Az *Időtlenység hangja* című hangkompozíció kezdete a beavatási szertartás szent terében. Fotó: Bencze László, 2026.

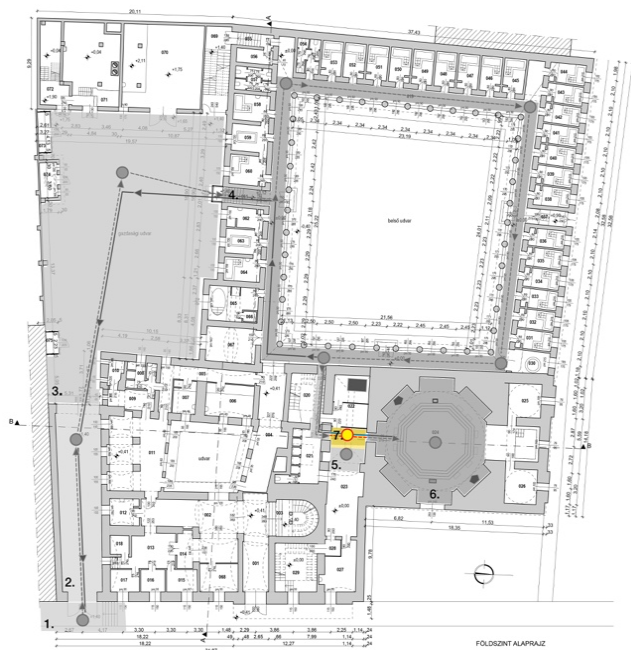
Ekkor elindul az *Időtleniség hangja*. A mintegy húszperces hangkompozíció a beavatás központi eleme. A felvételek ugyanebben a térben, ugyanezek között a körülmények között és ugyanezzel az ötvenmillió éves megkövesedett cseresznyefaággal készültek. Így a résztvevők előtt, a folyóvízben fekvő fa és annak korábban rögzített hangja ugyanabban a térben van jelen.

A kompozíció fokozatosan épül fel. A hangzás egyre intenzívebbé, összetettebbé és részletgazdagabbá válik, miközben újabb hangrétegek épülnek egymásra. A térben mindeközben folyamatosan hallható a folyó víz természetes hangja, amelyhez ugyanennek a vízfolyásnak a korábban rögzített hangjai társulnak.

A hangfolyam a víz hangjából indul, majd fokozatosan egy erőteljesebb, morajló hangzás felé halad. Csúcspontján megjelenik a víz csobogásából kialakuló ritmus, amely a szívhangot idézi. Ez a ritmus, a folyó víz, a hőség és a párával telített, zárt fürdőtér együtt az anyaméh állapotát idézi meg. Az egyszerre ható érzéki ingerek fokozatosan a testre és a közvetlen jelenlétre irányítják a figyelmet. Céлом az volt, hogy ebben az állapotban megszűnjön a külvilág, és a résztvevők figyelme teljesen a jelenre irányuljon. Ebben a jelenlétben nyílik meg az időtlenség személyes megtapasztalásának lehetősége. A zenei folyamat csúcspontja így egyben a beavatás dramaturgiai csúcspontjává válik.

A hangkompozíció végén a nő feláll, kiemeli a folyó víz alól a megkövesedett cseresznyefaágat, majd visszacsomagolja a selyemkendőbe. Ezután az addigi körök irányával ellentétesen lassan még egyszer körbejár az ülő résztvevők előtt, végül kilép a medencetérből. Az irány megfordítása a szertartás lezárását és a visszatérés kezdetét jelzi. A Révész, aki mindaddig a bejáratot őrizte, ekkor belép, és jelzi, hogy kövessék.

7. EMLÉKEZÉS – tere

29. ábra. Emlékezés. A beavatási szertartás hetedik állomása a Király Gyógyfürdő földszinti alaprajzán kiemelve.

A szertartás belső teréből kilépve a beavatottak egy kis zsákot kapnak a Révész-től, amelybe belehelyezik a szertartás során kapott megkövesedett fadarabot. Ezt magukkal viszik, hogy emlékeztesse őket a mindarra, amit átéltek.

Az innen_kivezető utat azonban már mindenkinek egyedül kell megtennie. A Révész útjukra bocsátja őket.

30. ábra. Emlékezés. A beavatott a Révészről kapott zsákba helyezi a megkövesedett fadarabot. Fotó: Bencze László, 2026.

31. ábra. Emlékezés. A beavatott a Révészről kapott zsákba helyezi a megkövesedett fadarabot. Fotó: Bencze László, 2026.

8.3. MEGVALÓSÍTÁS

Cím

Az időtlenség hangja

Médium

Helyspecifikus, részvételi hanginstalláció // beavatási szertartás

Időtartam

Megközelítőleg **40 perc** (ebből a hangkompozíció 20 perc)

Helyszín

Király Gyógyfürdő

1027 Budapest, Fő utca 82 - 86.

Időpont

2026. augusztus 10. // 14:00-18:00

Első turnus: **15:00 - 16:00**

Második turnus: **16:00 - 17:00**

Stáb

A beavatási szertartás koncepciója és megvalósítása: **Boros Lőrinc**

A liturgia vezetője: **Kovács Móni**

Révész: **Téri Gáspár**

Hangkeverés: **Hámori Máté**

Hangosítás: **Kovács Dani**

Helyszíni koordináció: **Sági Bence**

Fotó: **Bencze László**

Videó: **Jaksa - Horváth Dániel**